

ЛАФКАДИО ХЪРН БАЛАДА ЗА О-ШИЧИ

Превод от английски: Мария Демот, 1989

chitanka.info

През есента ловците подмамват сърните със звуците на флейта, наподобяващи зова на влюбените елени, и така ги убиват.

Почти по същия начин една от петте най-прелестни девойки в Едо, чисто красиво лице очаровало столицата така, както цъфналите вишни, се отрекла от живота си в момент на любовно заслепение.

След необяснимата ѝ постъпка тя била изправена пред градоначалника и той започнал разпита на младата престъпничка:

— Не си ли ти О-Шичи, дъщерята на продавача на зеленчуци? И как ти, която си толкова млада, извърши такова тежко престъпление като опожаряването на своя дом?

А О-Шичи, плачейки и кършейки ръце, отвърнала следното:

— Повярвайте, това е единственото ми престъпление! И нямах друга подбуда освен тази: преди време, когато тук избухна голям пожар — толкова голям, че унищожи почти целия Едо, нашата къща също изгоря. Ние тримата — родителите ми и аз, като не знаехме къде другаде да идем, се приютихме в един будистки храм и останахме там, докато си построихме нова къща... Необяснимо е провидението, което събира две млади сърца!... В този храм имаше един послушник и ние се залюбихме. Срецахме се тайно и си обещавахме никога да не се забравим. Врекохме се взаимно, като порязахме пръстите на ръката си и всеки пи от кръвта на другия. Разменихме си и писмени клетви, че ще се обичаме вечно. Но още преди да разменим възглавниците си^[1], новата ни къща в квартала Хонго беше готова и ние — родителите ми и аз, трябваше да се пренесем в нея. Но от деня, в който се сбогувах тъжно с Кичидза-сан, на когото се бях врекла за цели два живота, нито едно писмо от моя послушник не дойде да утеши сърцето ми. Нощем, сама в постелята, си мислех ли, мислех и най-после в един мой сън ме споходи чудовищната идея да запаля къщата. Струваше ми се, че това е единствената възможност да се срещна отново с моя красив възлюблен.

Така една вечер взех сноп суха тръстика, мушнах в него няколко живи въглена и хвърлих незабелязано снопа в една барака зад къщата.

После избухна пожар, настъпи голяма суматоха, арестуваха ме и ме доведоха тук. О, колко ужасно беше всичко това! Никога, никога повече няма да повторя тази грешка! Но каквото и да стане, моля ви, помогнете ми, спасете ме! Оо, съжалете се над мен!

Ех, какво простосърдечно разкажание!... Но на колко години била всъщност тя? На дванадесет? На тринадесет? На четиринадесет? След четиринадесет идва петнадесет. И, о, господи, тя била петнадесетгодишна и не можела да бъде спасена.

Затова О-Шичи била осъдена според закона. Но най-напред я завързали с яки въжета и цели седем дни я държали изложена на показ на моста Нихонбаши.

Каква печална гледка представлявала тя!

Лелите и братовчедите ѝ, и даже Бекурай и Какусуке — домашните слуги, трябвало често-често да изстискват ръкавите си, тъй мокри били те от сълзи.

Но тъй като престъплението не можело да бъде оправдано, О-Шичи била разпъната на четири кола. Под кея запалили огън, пламъците лумнали и...

Клетата О-Шичи изгоряла в тях.

Независимо от всичко лете насекомите неизменно се стремят към огъня.

[1] Този странен израз произтича от японската поговорка: „Влюбените си разменят възглавниците“. В тъмнината малките японски дървени възглавници могат лесно да се разменят. Тук смисълът е, че двамата все още се срещат тайно нощем. — Б.а. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.